

WALPO

POLITIIKAN TUTKIMUKSEN KLUBI RY

3/2012

**ALCOHOL
NOT
ALLOWED
PLEASE**

KIELTOLAIT JA SÄÄNTELY
FUKSIUDEN ONTOLOGIA
HUOMIOITA EUROKRIISISTA

Sisällys

3 Pääkirjoitus
Lassi Vainio

4 Puheenjohtajalta
Riikka Laaninen

KIELTOLAIT JA SÄÄNTELY

6 Euroopan kuivin saari
Petri Ruohio

10 TV-lupatarkastajat eläköityvät
Taneli Elomaa & Jeremias Kontio

LAITOKSELTA JA KLUBISTA

14 Kahvilla Majja Setälän kanssa -
haastattelussa laitoksen uusi professori
Reetta Paljoensuu & Wilhelmiina Palonen

16 Fuksiuden ontologia
Salla Turunen

20 Yrittäjämysteinen Suomi?
Juuso Koskinen

22 22 satunnaismuuttujaa juoksee kentällä ja
lopussa varianssianalyysi voittaa
Lasse Winter

P-KLUBI MATKAILEE

26 Exculla: Lontoon matkaraportti
Shiyu Miao

29 "Me mentiin Hervantaan ja Ikuriin..."
Kristian Manelius & työryhmä

HUOMIOITA EUROKRIISISTÄ

34 Germany and the EU-crisis
Jan Schlegel

36 Tekeekö EKP vakausmekanismista
turhan?
Saska Heino

POLITIIKAN TUTKIMUKSEN
KLUBI RY:N SITOUTUMATON
ÄÄNENKANNATTAJA

Päätoimittaja:	Lassi Vainio lassi.vainio@utu.fi
Toimittajat:	Petri Ruohio Juuso Koskinen Shiyu Miao Jeremias Kontio Taneli Elomaa Reetta Palojoensuu Wilhelmiina Palonen Salla Turunen Saska Heino Jan Schlegel Lasse Winter Kristian Manelius Matias Keinänen Justus Koski Otto Lumikko Otto Lappalainen
Kuvaajat:	Riina Lumme Maari Alanko
Taitto:	Lassi Vainio Petri Ruohio
Ilmoitusmyynti:	Maari Alanko imala@utu.fi Laura Höykinpuro larkho@utu.fi
Levikki:	100
Julkaisija:	Turun yliopiston Politiikan tutkimuksen klubi ry (P-klubi) Rehtoripellonkatu 4A, 2. kerros 20500 Turku www.p-klubi.fi
Painopaikka:	Juvenes Print Turku

PÄÄKIRJOITUS

Hallittua kaaosta

Käsillä oleva Walpo ilmestyy yhdistystoimijan vilkkaimpaan aikaan. Suurin osa ainejärjestömme syksyn tapahtumista on jo historiaa, mutta syyskokouskausi odottelee aivan nurkan takana. Moni tätä vapaaehtoistoimintaa harrastava allekirjoittaa varmasti sen, että tämä aika on jonkinlaista hallittua kaaosta.

Järjestötoiminnassa tulee helposti tunne, että siinä mukana olevat ihmiset täyttävät usein tusinaa muutakin luottamustoimea. Erityisesti tämä korostuu poliitistien luottamustehtävien kohdalla. Poliitiikkaan aktiivisesti osallistuvat ihmiset ovat yleensä myös taloyhtiö-, urheiluseura- tai vaikkapa ainejärjestöaktiiveja. Samaten aktiivisesti P-klubissa - hallituksessa tai sen ulkopuolella - toimivat ja toimineet henkilöt kansoittavat ylioppilaskunnan elimiä ja muita yhdistyksiä.

Tarvitseeko näin olla? On tietysti luonnollista ja hienoa, että aktiiviset ihmiset ovat aktiivisia joka puolella. Välillä vaikuttaa kuitenkin siltä, että yhdistystoiminta on eräänlaista "on/off"-politiikkaa - joko olet mukana kaikessa tai sitten et missään. Enkä nyt puhu vain P-klubista. Yhteiskunnassa kaivattaisiin yleisestikin mahdollisuutta jakaa yhteisten asioiden hoitamista nykyistä laajemmin sen sijaan, että on olemassa vahva kahtiajako aktiivisesti osallistuvien ja politiikkaan passiivisesti suhtautuvien välillä.

Onneksi tämä ongelma ei ole kovin suuri P-klubissa. Toimijoita ja mahdollisuuksia toimia eri aktiivisuudella riittää. Yhdistyksen sääntöjen muuttaminen pyrkii osaltaan vahvistamaan uudenaista, yhä useampia jäseniä osallistavaa toimintakulttuuria. Hallituksen koko pienenee, mutta vastaavasti hallituksen ulkopuolisten toimijoiden määrä kasvaa. Leveämmät hartiat mahdollistavat klubin kunnianhimoiseksi paisuneen toimintakalenterin toteuttamisen jatkosakin.

Myös käsillä oleva lehti on hyvä esimerkki klubilaisten aktiivisuudesta. Syksyn ensimmäisestä numerosta löytyy useita uusien opiskelijoiden kirjoittamia juttuja. Tuoreet toimittajavoimat ovat astumassa ruotuun, ja se on hyvä se.

Hallittu kaaos - sitä edustaa myös tämän Walpo-numeron tematiikka. Varsinaista yhtä pääteema ei ole, mutta sen sijaan löytyy useita jaksoiksi hahmoteltuja kokonaisuuksia. Tässä lehdessä voit tutustua niin Färsaarten kielto lakiin kuin TV-lupatarkastajien tulevaisuuteenkin. Lehti esittelee myös laitoksen uuden professorin ja vastaa siihen, mitä on klubilainen ulko- ja kotimaanmatkailu. Loppukaneetin numerolle antavat ansiokkaat näkökulmat eurokriisiin, joka sekin on kaaosta. Hallittua vai hallitsematonta, riippuu kysyykö Antónis Samarásilta vai Angela Merkeliltä. **W**

P-klubi ei ole täyden palvelun tavaratalo

TEKSTI: RIIKKA LAANINEN

Yhdistyksen ylimääräisessä kokouksessa 26.9. P-klubin sääntöjä muutettiin. Hallituksen ulkopuolisia henkilöitä oli paikalla kolme kappaletta. Tiedonvälityksen puute ei ole selitys vähäiselle osallistujamäärälle, sillä uskon, että valtiotieteiden ylioppilaat osaavat lukea sähköpostia. Mikä sitten oli syynä, ettei yhdistyksen sääntöjen muuttaminen kiinnostanut jäsenistöä?

Merkittävin muutos oli hallituksen koon pienentäminen 14 henkilöstä 12:sta. Samalla lisättiin syyskokouksessa valittavien toimijoiden määrää, kun kirjainyhdistelmien eli ISHA:n, HOL:n, THY:n sekä IAPSS:n vastaavat eivät tule enää hallituksen keskuudesta. Myös Walpon päätoimittaja siirrettiin pois hallituksesta. Index-vastaavuus säilyi ennallaan eli P-klubin Index-vastaava on vain Indexin hallituksen virallinen jäsen.

Ensi vuoden hallituksella on suuri vastuu saada uudistettu hallitus + muut toimijat - symbioosi toimimaan. Vielä suurempi vastuu on kuitenkin niillä, jotka laativat yhdistyksen toimintasuunnitelman ensi vuodelle. Toimintasuunnitelmassa pitää nimittäin määritellä selkeästi ensi vuoden toimintalinjat ja erityisesti se, miten pienempi hallituskoko mutta toisaalta suurempi toimijakenttä näkyvät klubin arjessa.

Kaikista suurin vastuu tämän symbioosin onnistumisesta on kuitenkin niillä, jotka hyväksyvät toimintasuunnitelman. Eli meillä kaikilla. Yhdistyksen kokouksilla on valta päättää, mitä klubissa tapahtuu. Hallitus on sidottu toteuttamaan jäsenistön hyväksymää suunnitelmaa. Toivon, että syyskokouksessa hallituksen ulkopuolisia jäseniä on paikalla enemmän kuin kolme.

Nykyistä useamman panosta tarvitaan myös

siihen, että klubi pyörii. Viime vuosina P-klubin tapahtumakenttä ja toiminnan laajuus on kasvanut. Näen sen toki hienona, että meillä on aidosti monipuolisia tapahtumia ja jokaiselle löytyy jotakin. P-klubi ei voi kuitenkaan nykymuodossaan olla täyden palvelun tavaratalo. Me emme pysty tällä hetkellä tarjoamaan jäsenistöllemme kaikkea, mitä se haluaa. P-klubin hallituksen voimavarat ovat koetuksella vuosi vuodelta enemmän.

Tarvitsemme uudenlaisia toimikuntia, joissa toimikuntiin sitoutuneet jäsenet hoitaisivat osan klubin tapahtumista. Meillä on jo toimivia toimikuntia, kuten Walpon toimituskunta tai vuosijuhlatoimikunta. Miksi emme saisi kasaan esimerkiksi tapahtumatoimikuntaa, joka järjestäisi osan klubin sitseistä tai muista juhlinnan tapahtumista? Tarkoitin tällä sitä, että kaiken klubissa tapahtuvan ei tarvitse olla hallituslähtöistä. Aktiiviset jäsenet voisivat pistää vaikka oman toimikunnan pystyyn ja järjestää jonkun tapahtuman. Hallitus voisi tietysti tarjota apunsa ja resursit tapahtumien järjestämiselle.

Meidän on mielestäni myös järjeistettävä tapahtumakenttäämme. On aiheellista kysyä esimerkiksi sitä, miksi kolme Indexin alaista järjestöä pyörittää leffasarjaa. Toki klubi oli ensimmäinen ja muut matkivat hyvän idean, mutta eikö tässä voisi yhdistää ainejärjestöjen voimavaroja? Tapahtumien karsiminen on vaikeaa ja tällä hetkellä kaikilla tapahtumilla on suhteellisen järjevä funktio. Toimintasuunnitelmaa laadittaessa tulisi kuitenkin miettiä, miten voisimme yhdistää voimavarojamme eri tahojen kesken.

Toivotan teille kaikille oikein antoisaa ja tapahtumarikasta syksyä. Älkää antako syksyn sateiden, harmauden tai myrskytuulien kaataa teitä! **W**

Manhat WALPOT

"Vuoden ensimmäisessä Walpossa toivoin, että kirjoittaisitte entistä enemmän."

- Pääkirjoitus Walpossa 2/2003

"Aikanaan korkeakoulussa kasvaa graduahdistus."

- Pääkirjoitus Walpossa 1/2005

Klubissa kuultua

"Ei se voi olla hyvää jos ei pieni riisto maistu."

- Timo K. reilun kaupan teestä

"On parempi olla pelätty kuin rakastettu."

- puheenjohtaja kommentoi huhuja johtamistavastaan

"Historia elää haalareissani!"

- Antti L. historiakäsityksestään

**Routa
porsaan
omaan
kotiin
ajaa**

Älä kärsi enää vanhempien nurkissa,
sillä TYSillä asuminen on samanhenkistä,
laajakaistalla varustettua ja sikamaisen halpaa.

Tervetuloa omaan kotiin: www.tys.fi

Eurøopan kuivin saari

Teksti:
Petri
Ruohio

Vuonna 1907 Färsaarten pääkaupunki Tórshavnin kadut ovat täyttyneet liehuvista lipuista ja kauas merelle raikaavasta laulusta. Maa on juuri hyväksynyt kansanäänestyksellä kieltolain, jonka myötä alkoholi asetetaan saarella täysboikottiin. Laki säilyy eri muodoissaan vuoteen 1992 asti, yhteensä 85 vuotta. Millaisia vaikutuksia lailla oli Färsaarille sekä sen kansalaisille ja miksi siitä lopulta vuosikymmenten jälkeen luovuttiin?

Viime vuosisadan alkupuolisko oli kieltolaki-
aatteen kultaaikaa. Liikkeen valonkantajina
toimivat Yhdysvaltojen ohella Pohjoismaat,
joista useat sulki ovet mallastuotteilta ja muilta
etanolipohjaisilta kielenkustanteilta.

Kulovalkean lailla levinneen kieltolaki-
liikkeen taustalta voidaan löytää äänenpainoaan kasvattaneiden protestanttikristittyjen pidättyväinen arvopohja, minkä lisäksi samoihin aikoihin aktiiviseksi yltynyt naisliike otti alkoholivastaisia teemoja omikseen. Muun nämä ryhmät levittivät kieltolain ilosanomaa yhä laajemmalle..

Kieltolaki-
liikkeen voimallisin vaihe ulottui 1900 -
luvun alusta 1930 -luvun loppuun. Esimerkiksi Suomes-
sa laki oli voimassa vuodesta 1919 vuoteen 1932 ja
Venäjällä sekä Neuvostoliitossa vuodesta 1914 vuoteen
1925.

Historian muistelluimpia kieltolakeja lienee Yh-
dysvaltain vuodesta 1920 vuoteen 1933 voimassa ol-
lut laki, jonka myötä järjestäytyneen rikollisuuden
rooli maan alkoholijakelussa kasvoi räjähdysmäisesti.
Al Caponen vaikutusalueen ulkopuolellakin mustan
pörssin kaupan hillitseminen oli yksi pääsivistä kieltol-
laista luopumiseen.

Farøerna – sui generis?

Poikkeuksellisen sitkeä kieltolakirintaman
edustaja olivat pienet Färösaaret. Tanskan
lipun alta hallitut saaret ottivat kieltolain
käyttöön vuonna 1907 ja luopuivat siitä vasta vuonna
1992. Alkoholin myynti ja jakelu
oli siten laissa kiellettyä tällä hie-
man Ahvenanmaata pienemmällä
saariryhmällä yhteensä 85 vuotta.
Ainoat kieltoon liittyvät lieven-
nykset koskivat emämää Tan-
skaa, jossa kieltolaki ei lyhyitä
kokeilujaksoja lukuunottamatta
astunut koskaan voimaan.

Vaikka saarelle saikin vuo-
desta 1928 lähtien tuoda rajoitet-
tuja määriä Tanskasta peräisin
olevaa alkoholia, alettiin Färösaaria
aikalaisten keskuudessa kutsua Euroopan kuivim-
maksi saareksi. Mikä teki saarista kieltolain suhteen
niin poikkeuksellisen?

Kansallisen heräämisen myötä pienet, kalas-

tuselinkeinoon keskittyneet saaret alkoivat liikehtiä
ensin kielellisesti ja kulttuurillisesti, mutta myöhem-
min myös poliittisesti vuonna 1906 alueelle perustet-
tujen ensimmäisten poliittisten puolueiden myötä.
Kansalaisten tiukka suhtautuminen alkoholiin nosti
väkijuomat korkealle politiikkojenkin asialistalla.

Paine Kööpenhaminassa kasvaa

Taustalla färösaarelaiden näivettyneeseen
alkoholisuhteeseen oli vuonna 1856 alkaneen
vapaakauppa-aikakauden seuraukset. Alko-
holin tuonnin kasvun myötä juominen lisääntyi rajus-
ti, minkä lisäksi huolta aiheutti humaltuneena merellä
liikkuneille kalastajille sattuneet onnettomuudet. Osa
asukkaista alkoikin pitää kasvanutta alkoholinkäyttöä
uhkana kansanterveyden ohella Färösaarten vahvana
säilyneelle yhteisöllisyydelle.

Alkoholin vastustamisen ympärille kehittyi ajan
hengen mukaisesti färösaarelaiden oma raittiusyh-
distys. Yhdistyksen vuonna 1905 keräämän kieltolaki-
kannattavan kansalaisadressin allekirjoitti lopulta yli
5600 kansalaista. Tämä vastasi 65 prosenttia yli kak-
sikymmentävuotiaista saaren asukkaista.

Näin suuri kannatus kasasi painetta saariryhmän
poliittisille päättäjille. **Jóannes Patursson**, Fär-
ösaarten edustaja Tanskan parlamentissa, ei kuiten-
kaan juuri ajanut asiaa mantereella eteenpäin. Hän ei
uskonut suhteellisen liberaalien tanskalaisparlamen-
taarikkojen hyväksyvän kieltolain kaltaista alkoholin
täysboikottia, kuuluihan tanskalaiseen ruokakult-
tuurin olennaisena tuoppi olutta tai
tujaus akvaviittia silloin tällöin.

Paturssonin passiivisuus sai fär-
ösaarelaiset raivon valtaan ja raittius-
liike päätyi lopulta lähettämään
kansallisrunoilija **Rasmus Christ-
offer Efferso**en Kööpenhaminaan
mukanaan 5601:en kansalaisadres-
sin allekirjoittaneen nimet. Painostus
tuotti erinomaista tulosta, sillä pian
Efferso

**“Huolta aiheutti
humaltuneena
merellä
liikkuneille
kalastajille
sattuneet
onnettomuudet.”**

Pullot pivoihin

Vuonna 1907 pääsivät saarelaiset vaaliurnille äänestämään kieltolain kohtalosta. Äänioikeutettuja olivat kaikki yli 25 -vuotiaat, naiset äänestivät tässä yhteydessä ensimmäistä kertaa saarten historiassa. Tulos oli lopulta odotettuaakin murskaavampi: lain kannalla oli 96 prosenttia äänestäneistä.

Pidättyväisliikkeen voittoa juhlistettiin suurella paraatilla pääkaupunki Tórshavnin keskustassa. Samaan aikaan kiirehtivät asukkaat saaren kaikista kolkista niihin kymmeneen kauppaan, joilla oli vielä oikeus myydä alkoholia. Hyllyt tyhjenivät viimeisistä laillisista juotavista silmänräpäyksessä.

Kauppojen alkoholiosastojen loistaessa poissaololleen ei färsaarelaisten tarvinnut kauaa odottaa mustan pörssin kaupan pyörähtämistä täyteen vauhtiin. Eriytyisesti joulupyhien alla villiksi yltynyt väkijuomien salakuljetus pakotti Färsaarten lainsäätäjät myönnytyksiin jo viidentoista vuoden kieltolakijakson jälkeen.. Vuonna 1928 sallittiin alkoholin tuonti Tanskasta yksityiseen käyttöön. Paikallisen alkoholin paluuta saivat saarelaiset odottaa huomattavasti pidempään.

1960 -luvun lopulla Färsaarilla alettiin nähdä alkoholituotannon kaupallinen potentiaali. Niinpä 1973 annettiin – jälleen kansanäänestyksellä – paikallisille panimoille lupa panna vahvaa olutta ulkomaille vietäväksi. Harvat ja valitut saarelaiset pääsivät itsekin maltaan makuun liittymällä panimojen yhteyteen perustettujen olutkerhojen jäseniksi. Jäsenyys oli kuitenkin hyvin rajoitettu, eikä olutkerhon tapahtumien päässyt mukaan kuin korkeintaan kerhon jäsenen kutsusta.

Viimeiset alkoholipuritaanit

Täysboikottiin tuli seuraava särö vuonna 1980, kun 4,6 prosentin vahvuisten väkijuomien myynti ja paikallispaneminen sallittiin. Toisaalta samaan aikaan kiellettiin yli 60 prosenttien viinon tuonti ja mietojen alkoholijuomien tuontia rajoitettiin entisestään.

“Hyllyt tyhjenivät viimeisistä laillisista juotavista silmänräpäyksessä.”

Ratkaisu johti oluen tuontimäärien draamaattisen laskuun, kun juomahaluiset färsaarelaiset siirtyivät suosimaan viinaa. Tämä muodostui lopulta kieltolain kuoliniskuksi. Saarten lainsäätäjäelin Logting päätyi hyväksymään rajoitetun alkoholin myynnin 1992 al-

kaen. Myynti toteutettiin Pohjoismaista tutun alkoholimonopolimallin mukaisesti. 85 vuoden jälkeen olivat Färsaaret saaneet oman Systembolagetinsa.

Alkoholin anniskelu vapautettiin vuoteen 1993 mennessä, ensin luvan saivat hotellit ja ravintolat, myöhemmin myös 1970 -luvun olutaallossa syntyneet olutklubit. Mallasta maistaakseen täytyi edelleen olla joko kerhon jäsen tai tällaisen tapahtumaan kutsuma.

Juomatavat rauhoittuivat

Kieltolain päätös ajoittuu samoihin aikoihin Färsaarten sen astisen historian pahimman talouskriisin kanssa. Lokakuussa 1992 paikallinen Sjóvinnubank ajautui konkurssiin ja horjutti samalla koko pientä Färsaarten talousaluetta. Pankin kaatumisen taustalla oli Färsaarten tärkeimmän elinkeinon eli kalastuksen ajautuminen ongelmiin, minkä myötä Färsaarelaisten työttömyyslukemat nousivat nollalukemista jopa 15 prosenttiin.

Kalastuksen kriisi pakotti saarelaiset keksimään luovempia vaihtoehtoja tulevan varalle. Tarkkaa tutkimusta aiheesta ei löytynyt, mutta hotelli- ja ravintolalan nousua voitaneen pitää yhtenä selittävänä taustatekijänä alkoholilainsäädännön löystymiselle.

Täysimittaisena pannana färsaarelaisten versiota kieltolaista ei voida missään nimessä pitää vuoden 1928 jälkeen, mutta rajoitukset jatkuivat silti poikkeuksellisen tiukkoina poikkeuksellisen pitkään. Färsaarelaisten alkoholikäytönkään ei voida sanoa kieltolain päättymisenkään jälkeen juuri muuttuneen, sillä vuonna 2011 färsaarelainen joi keskimäärin 6,4 litraa 100 prosentista alkoholia, kun vuonna 1993 sama lukema oli 6,3. Vertailukohtana Suomen samat lue-

mat ovat 10,1 litraa vuonna 2011 sekä noin kahdeksan litraa vuonna 1993.

Sitä, ovatko kalastajien kännionnettomuudet lain päättymisen jälkeen lisääntyneet, eivät tilastot kerro. **W**

Tv-lupatarkastajat eläköityvät

Television käyttö muuttuu maksulliseksi

Teksti:

Taneli Elomaa & Jeremias Kontio

Tammikuun ensimmäisestä päivästä eteenpäin odottamaton ovikellon soitto ei enää tarkoita hetkellistä sydänkohtausta, hengenahdistusta ja television peittämistä lakanalla, sillä tv-lupatarkastajat jäävät työttömiksi tämän vuoden lopulla. Yle-vero korvaa televisiolupamaksun vuoden 2013 alusta. Kuka maksaa ja kuinka paljon ja mitä tapahtuu tv-lupatarkastajille? Walpon toimitus lähti selvittämään vaietun ammattiryhmän saloja ja tulevaa rakennetyöttömyyttä.

Tv-lupamaksun vaihtuminen Yle-veroon joh-
tuu siitä, ettei pelkästään television käyttöön
sidottu maksu vastaa enää nykypäivän me-
dioiden käyttöä. Suuri osa Ylen toiminnasta on inter-
netissä erilaisissa uutispalveluissa kuten Yle Areenas-
sa. Yle-vero on myös tasa-arvoisempi, sillä nykyinen
maksujärjestelmä suosii isompia kotitalouksia. Yksin
elävä opiskelija joutuu maksamaan tismalleen yhtä
paljon kuin esimerkiksi Björn Wahlroos. Tämän vuo-
den loppuun asti kuluttajan on (teoriassa) maksettava
tv-lupamaksua, mikäli asunnossa ”
voi vastaanottaa ja seurata televi-
siolähetystä. Tammikuusta lähtien
entisen 252,25 euron kotitalouteen
sidotun maksun sijaan yli 7 352,95
euroa vuodessa tienaa maksavat
Yle-veroa 50-140 euroa vuodessa
tuloista riippuen. Opintotuki las-
ketaan veronalaiseen tuloon, joten
jo 4653 euroa vuodessa tienaa
opiskelija, joka nostaa opintotukea
yhdeksänä kuukautena vuodessa
joutuu pulittamaan veroa. Täsmällinen summa on
0,68 prosenttia vuosituloista 140 euron ollessa kuiten-
kin maksun kattona.

Viestintäviraston alla toimiva iskuryhmä ei pidä it-
sestään meteliä Internetin ihmeellisessä maailmassa,
joten päädyimme ottamaan yhteyttä suoraan tv-mak-
sujohtaja **Anssi Laaksoon**. Tällä hetkellä varsinais-
een koputtelijaporukkaan kuuluu 60 sivutoimista
inspektoria, joista valtaosa on päätoimisia poliiseja
tai haastemiehiä. Laakson mukaan virkavaltainen
koulutustausta luo hyviä edellytyksiä vaikeiden asiak-
kaiden kanssa toimimiseen.

Kysellessäni Anssilta tv-lupatarkastajien palkoista
sain kuulla saavani kyllä kysellä, mutta vastaamin-
en voisi jäädä vähemmälle. Kyseessä on kuitenkin
Viestintäviraston linjaama provisiopalkkaus, jonka
Walpon toimitus arvioi varteenotettavan korkeaksi.
Luotettavalta lähteeltä saimme kuulla kärkeäytetyn ku-
luttajan vastaavan vähintään kolmen Anna-lehden
vuositilauksesta maksettavaa provisiota.

Keskimäärin joka kymmenennessä suoma-
laisessa kotitaloudessa ei katsella televisiota.
Viestintäviraston arvion mukaan noin puo-

**Walpo arvioi,
että näistä
kymmenestä
prosentista
melkein kaikki
kusettaa.**

let kusettaa. Walpo arvioi, että näistä kymmenestä
prosentista melkein kaikki kusettaa. Televisiolupia on
keskimäärin maksettu vähiten suurissa kaupungeissa;
etenkin alueilla joissa on pieniä asuntoja, opiskeli-
joita ja nuoria. Tieto ei sinänsä ole yllättävä, mutta
Anssi Laakso vakuutti opiskelijoidenkin maksavan tv-
lupamaksua keskimäärin melko tunnollisesti. Walpon
toimituksen kuitenkin kysellessä kanssaoiskelijoilta
tv-lupamaksun hoitamisesta, ei yksikään vastanneista
myöntänyt maksavansa tai ikinä maksaneensa ky-
seistä maksua.

Tv-lupatarkastajat jättävät oman
lukunsa suomalaisten urbaanien
legendojen historiaan, sillä myytit
heidän toimintatavoistaan ovat tavoit-
taneet jokaisen suomalaisen, vaikka
harva on tv-lupatarkastajaa oikeasti
kohdannut.

Tv-lupatarkastajan työssä jou-
tuu kohtaamaan yllättäviä tilanteita
ja omituisia selityksiä. Allekirjoit-
taneet suunnittelivat jo undercover-

tehtävää Turun pahimpiin ghettoalueisiin kokeakseen
sen kutkuttavan tunteen, jonka vain pesäpallomailaa
palleaansa odottava henkilö voi kokea, mutta pää-
tyivät kuuntelemaan tv-lupatarkastajien matkassa
liikkuneen Laakson kokemuksia. Asiakkaita on kuu-
lemma laidasta laitaan ja suurin osa suomalaisista
on niin liikuttavan rehellisiä, että tv-lupatarkastajan
nähdessään he laittavat TV:n kovemmalle ja kerto-
vat rakastavansa Ylen tuotantoa. Toisaalta vastaan on
tullut myös asunnossa vain kukkia kastelemassa ol-
leita henkilöitä, tai niin pahasti panopuuhissa ollutta
väkeä, ettei julkisen häveliäisyyden nimissä ole voinut
tv-lupatarkastajaa sisälle asuntoonsa päästää. Anssi
kertoo myös viivytystaktiikan olevan varsin yleinen;
joku asukkaista tulee ulko-ovelle kertomaan ummet ja
lammet mummonsa reumatismista ja kesän helleaal-
loista, kun toinen asukas hienovaraisesti kantaa televi-
siota olohuoneesta sängyn alle piiloon.

Huvittavien tapausten lisäksi Laakso kertoo
tarkastajien yllättävän usein joutuvan kohtaamaan
myös nyky-yhteiskunnan vakavamman puolen. Yhä
useammin oven avaa yksin kotona oleva alle kou-
luikäinen lapsi tai järjestelmän ulkopuolelle tippunut
surullinen asukki. Joskus tv-lupatarkastajan visiitti
aiheuttaa myös riemua. Anssi Laakso kertoi meille ta-
pauksesta, jossa huumeluolaan sisään astunut valtio

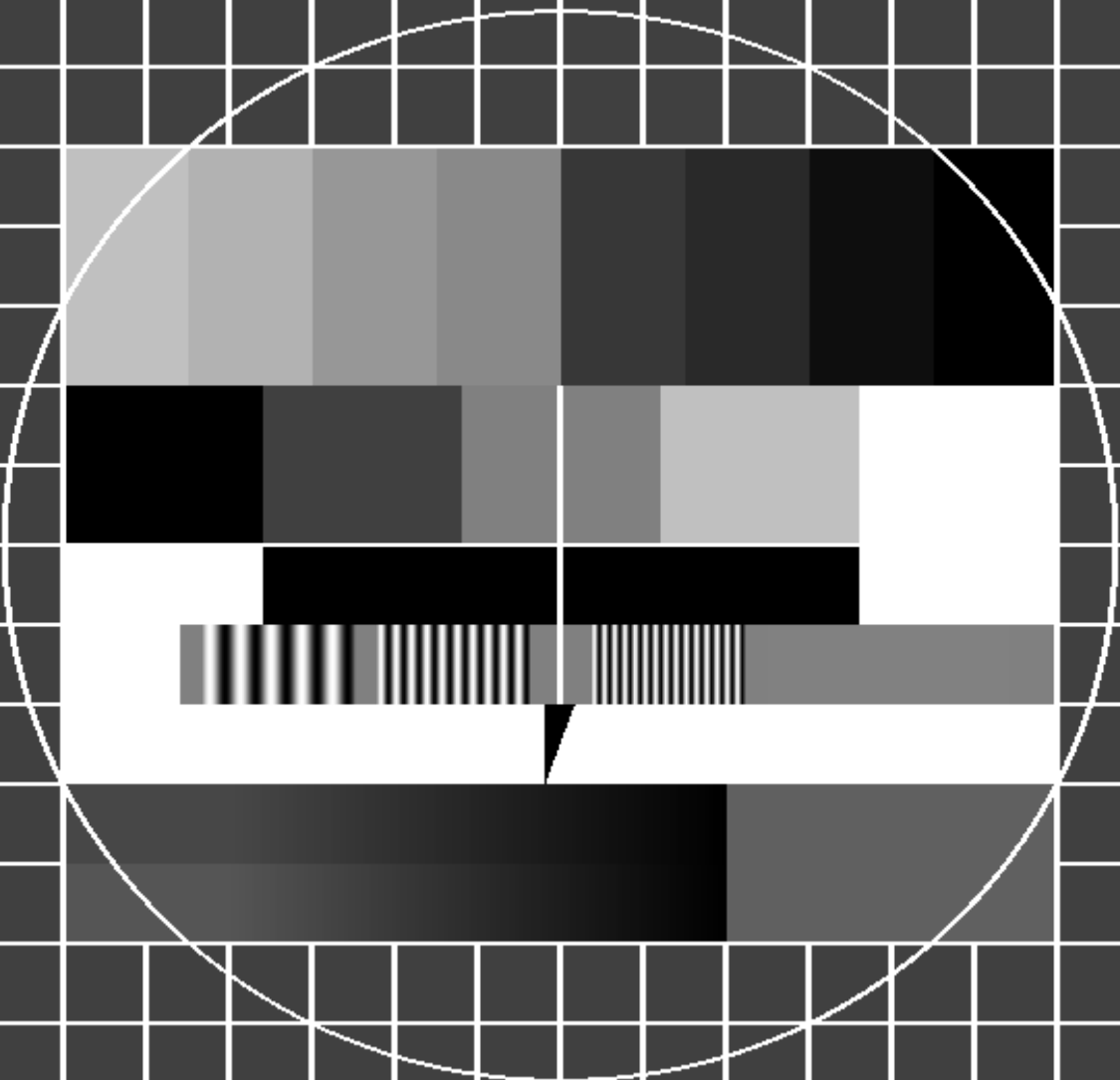
vallan edustaja oli saanut riemastuneen narkomaanin kaulansa ympärille, kun pelätty velkoja ei ollutkaan koputellut ovelle.

Nyt tv-lupatarkastajien aikakausi on kuitenkin loppumaisillaan. Kuudellekymmenelle ihmiselle tämä tarkoittaa sivuotoimisen työn

loppumista, mutta todelliset vahingonkärsijät ovat ne 48 viestintäviraston tv-lupamaksuosastolla työskentelevää virkamiestä, joiden työt loppuvat vuodenvaihteessa. Näistä työntekijöistä suurin osa pääsee kuitenkin eläkeputkeen tai siirretään toisiin tehtäviin.

Tv-maksujaoston lakkauttamisen ja Yle-veron käyttöönoton myötä Yleisradio vakuuttaa tarjoavansa yhä parempaa palvelua suomalaisille. Walpo listaa lopuksi omat toiveensa tulevasta tarjonnasta:

- Arvi Lind eläkkeeltä teleprompterin eteen.
- Kolme ässää ja Hui hai hiisi takaisin ruutuun.
- Matka maailman ympäri 80 päivässä ja Ansa ja Oiva sunnuntaiaamuun.
- Mustan Mannerheimin jatkoksi Walpo haluaisi nähdä keltaisen Sven Tuuvan taistelemassa Tiibetin itsenäisyydestä.

Kahvilla Maija Setälän kanssa

haastattelussa uusi valtio-opin professori

TEKSTI: REETTA PALJOENSUU & WILHELMINA PALONEN

Saimme pysäytettyä valtio-opin uuden professorin siksi lyhyeksi hetkeksi, joka meillä itsellämme meni kahvikupillisten juomisessa ja opimme hänen olevan kiireinen, kansainvälinen ja laulavainen. Aikaisemmassa elämässään hän on ollut myös P-klubin puheenjohtaja.

KSyyskuun alussa valtio-opin professuurin otti vastaan laitoksella aikaisemmin tutkijana toiminut Maija Setälä. Hänen syyskuustaan kuvaus ”kiireinen” on ehkä lievä ilmaisu – opetuksen alku, tutkimussuunnittelu ja erityisesti Suomen Akatemian hakemuksen teko täyttivät viikonloputkin töillä. Ei pidä siis ihmetellä, jos uusi professori on vaikuttanut väsyneeltä alun oltua kaikkea muuta kuin pehmeä.

”Jos tuon syyskuun selvisi hengissä, niin selviää aika monesta muustakin asiasta”, sanoo marraskuuta odottava Setälä.

Silloin on taas mahdollista keskittyä omiin tutkimuksiin, kuten deliberatiivisia kansalaisfoorumeita käsittelevän kirjan toimittamiseen tai keväällä tehdyn kansalaiskeskustelukokeen analysointiin. Professuuri on tuonut työnkuvaan mm. massaluennot, joilla on yllättänyt positiivisesti opiskelijoiden aktiivisuus:

”Kyllähän se olis todella tylsää vetää siellä monologia 26 tuntia.”

Gloaalia meininkiä ja laulua
Työn ohessa - tai osittain siihen lomittuen - Setälä nauttii matkustelusta. Neljä vuotta Lontoossa ja väitöskirjanteko maineikkaassa

LSE:ssä (London School of Economics and political science) opettivat hänet pitämään ”globaalista meiningistä” ja arvostamaan ulkomailta saatavaa perspektiiviä. Matkat eivät tosin ole enää ”samanlaisia extreme-matkoja kuin ehkä nuorempana”, vaan niiden tarkoitus on eri mantereilla asuvissa ystävissä ja kansainvälisessä tutkimusverkostossa:

”On jossain Koreassa konferenssissa ja sieltäkin tuntee ihmisiä.”

Matkustelun lisäksi Setälä laulaa, tai laulaisi ellei olisi syyskuun kaltaisia kiireisiä kausia, jolloin laulutunnitkin on pakko peruuttaa. Marraskuussa hänellä on kuitenkin sisartensa kanssa tarkoituksena järjestää pieni konsertti, jonka tuotto menee Naisten pankille.

Entinen P-klubilainen

Kahvituokion edetessä kävi ilmi, että Setälä toimi omana opiskeluaikanaan P-klubin puheenjohtajana vuoden. Se oli juuri sitä aikaa, kun vasemmistolaisempaa tyyliä ja keskustelua arvostanut vanhempi klubilaispolvi vaihtui vuosijuhlia, sitsejä ja haalareita havittelevaan polveen.

Näin jälkeenpäin ajateltuna muutos klubissa oli hänen mielestään ehkä osoitus laajemmista

yhteiskunnallisista muutoksista; 80-luvulla alan työllisyysnäkymät olivat vielä hyvät, mutta 90-luvun lama sai opiskelijoistakin huiltelunhaluisempia. Setälä vastusti puheenjohtajakaudellaan klubikulttuurissa tapahtuvaa muutosta.

”Mä olisin vaan halunnut istua kaljalla ja puhua vakavammista asioista”, hän sanoo ja nauraa.

Yritimme kysellä kaikkien parhaimpien yliopistomiesten perään, mutta vaikka me fuksisysyysymme yli-innokkuudessa suhtaudummekin yliopistoon palolla, ei siellä työskentelevä yllä niin helposti sentimentaaliseksi. Siitä pitävät huolen nykyisin valalla oleva tuloksellisuuden korostaminen ja jatkuva ulkopuolisen rahoituksen hankkimisen raskaus.

Muistojen sijaan saimme hajanaisesta ja pinnallisesta opiskelusta huolestuneelta professoriltamme kuitenkin yhden konkreettisen neuvon terveiseksi P-klubilaisille: Lukekaa pitkiä sivuaineita ja panostakaa syventymiseen. **W**

”Mä olisin vaan halunnut istua kaljalla ja puhua vakavammista asioista.”

TÖITÄ TARJOLLA KOKO OPISKELU-URASI AJAN

LEGIOONA

OPISKELIJAREKRYTOINNIN ASIAANTUNTIJAYRITYS | WWW.LEGIOONA.FI

LEGIOONA OY - BIOCITY, TYKISTÖKATU 6 A, 20520 TURKU - PUH. 010 320 4181 - INFO@LEGIOONA.FI

Kerttulinkieväri
- seurusteluravintola -

Beer is cheaper
than therapy!

Avoinna 15-23

Kellonsoittajankatu 3-7

02 2333 007

Fuksiuden ontologia

TEKSTI: SALLA TURUNEN

KUVITUS: VIRVA VILJANEN

Hei sinä ännän vuoden opiskelija! Et kai vaan ole unohtanut kaikkea sitä hämmennystä, innostusta, epävarmuutta ja yleismaallista sählyästä, mitä opiskeluidesi alkutaipaleeseen on kuulunut? Tämä teksti on juuri sinulle muistutukseksi, että sinäkin olet ollut näissä samoissa saappaissa.

Kolme ensimmäistä viikkoa Turun yliopistossa takana, eli P-klubin fuksiviikoista on selvitty hengissä, vieläpä hymyssä suin. Heti alkuun kuitenkin pieni huomautuksen sana: Minä en ole yleisesti ottaen niin tyhmä kuin mitä muutama tuleva kappale antaa ymmärtää. Olen vielä vaan sopivan ulapalla siitä, mitä täällä oikein tapahtuu. Mutta pragmaattisuuden ja selkeyden ystävänä olen jakanut tämän oman ihmetykseni sinulle osiin, jotta pääsisit parhaalla mahdollisella tavalla katselemaan maailmaa taas fuksin 3D-lasien läpi.

1. Tieto

Asioilla lieenee olla tapana järjestyä. Mutta siinä missä hyödyllistä infoa on tullut ovista ja ikkunoista, niin paljon on mennyt myös tuhatta ja sataa ohi. Ensinnäkin, kirjoitushetkellä minulla ei ole hajuakaan kuka Timo Soikkanen on.

Toiseksi, tiedän kaksi – epävarmuudella kolme – Unican lounaspaikkaa, joten tällä menolla tiedätte aina mistä minut löytää arkisin klo 12-14 välillä. Kolmanneksi, henkilökohtaisella tasolla minulla ei ole mitään Lexiläisiä vastaan, mutta kollektiivisesti tunnen jonkin asteista ärtymystä heitä kohtaan.

Mission completed?

“Kirjoitushetkellä minulla ei ole hajuakaan, kuka Timo Soikkanen on.

2. Kuinen fuksius

Oman akateemisen urani aloitin vuoden 2011 syksyllä Jyväskylän yliopistossa. Koska näköjään kohdallani fuksius never ends, tiedän mistä puhun.

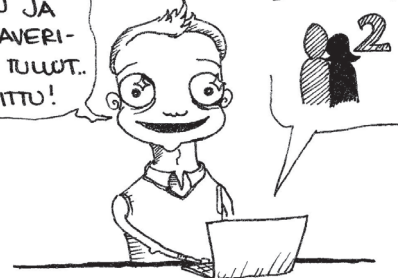
Lukemattomat kerrat olen ollut eksyksissä uudessa kaupungissa. Monesti nyökännyt ja nauranut mukana, vaikka ei olisi mitään hajua siitä mistä puhutaan. Lukuisasti olen joutunut utelemaan uudelta opiskelijatuttavuudelta hänen etunimeään, kun jälleen se on unohtunut tai mennyt sekaisin jonkun muun kanssa.

Erästä Ylen animaatiotarjan poliisia lainatakseni; tässä ollaan koko ajan jännän äärellä!

SITSIEN JÄLKEINEN AAMU

KOKO YÖ
VALVOTTU JA
KAKSI KAVERI-
PYINTÖÄ TUULT.
OON SUOSITTU!

Feisbuuk

3. Facebook

Nyt jos koskaan on kannattanut päivittää profiiliaan ja tietojään. Vaikka Weather Girls:ien biisin alkuperäinen nimi saattaa olla jollekulle houkutteleva, niin lähipäivien teemana on ollut 'It's raining requests'. On nimittäin uusia kavereita ja uusien ilta -kutsuja.

Saatuani kutsun johonkin (asialliseen?) tapahtumaan, painan 'osallistun' -painiketta kolmesta syystä: A) Todennäköisesti minulla ei ole mitään parempaa tekemistä ehdotettuna ajankohtana B) Ihmiset, jotka tunnen hyvin Turusta, ovat laskettavissa yhden käden sormilla, joten tutustumiseen kannattaa satsata C) Uusia juttuja kannattaa kokeilla mahdollisimman laajasti, jotta voi jälkepäin poimia niistä sellaiset, jotka itselle kolahtaa eniten kotiin. Si-

“Siinä vaiheessa vasta onkin muikeaa, kun toisella silmällä seuraisi itsenäisyyspäivänä Linnan juhlien vastaanottoa bongaten vanhan klubilaisen, ja toisella silmällä lukisi Pienestä Sinisestä mitä pikkuhärskiä kyseinen henkilö on pikkupäissään jässysitseillä kirjaani kirjoittanut.

ispä, kyllä fuksius nykyään naamakirjaprofiilin vaatii.

4. P-klubi

Jatkuvuus on tunnetusti hieno ja jalo asia. Verkostoituminen linkittyy samaan kategoriaan.

On fantastista ajatella kuuluvansa yhteisöön, josta saattaa kummata joskus tämän maan tulevia päättäjiä. Siinä vaiheessa vasta onkin muikeaa, kun toisella silmällä seuraisi itsenäisyyspäivänä Linnan juhlien vastaanottoa bongaten vanhan klubilaisen, ja toisella silmällä lukisi Pienestä Sinisestä mitä pikkuhärskiä kyseinen henkilö on pikkupäissään jässysitseillä kirjaani kirjoittanut.

Ja lopuksi se siirappinen osuus. Tässä vaiheessa kaikki äklömakeasta vatsanpuruja saavat voivat kääntää katseensa jo seuraavalle sivulle. Edesmennyt mummoni on antanut minulle loistavan neuvon miesten suhteen, joka voi osua ja upota myös muuhun elämään: Älä lähde ensimmäisen tai toisen kelkkaan, kolmatta voit jo harkita! Eli nyt kun olen kokeillut töitä, joihin ei vaadita koulutusta ja Jyväskylän yliopiston sosiologiaa, lienen vihdoin oikeassa paikassa.

Monta huikeaa juttua ja mahtavaa opiskeluvuotta on edessäpäin, ja uutena, ylpeänä klubilaisena lähdän kaikkia niitä valloittamaan! **W**

Opiskelijan ääni

demarinuoret ja demariopiskelijat ajavat mm. seuraavia asioita:

- Opintotuki on päivitettävä vuoden 2011 tasolle. Se on myös sidottava indeksiin
- Maksuton koulutus on säilytettävä
- Opiskelijoiden henkiseen ja fyysiseen jaksamiseen on kiinnitettävä enemmän huomiota
- Julkista liikennettä on kehitettävä ja lippujen hintojen oltava kannustavia suhteessa autoiluun
- Jokaiselle nuorelle on taattava opiskelu/harjoittelu/työpaikka

Jokaisella ihmisellä on oltava oikeus tehdä työtä, asua, rakastaa, perustaa perhe ja opiskella riippumatta taloudellisesta asemasta, etnisestä taustasta tai seksuaalisuudesta. Jokainen voi vaikuttaa omassa arkipäivässään ja parhaiten se käy yhdessä samalla tavalla ajattelevien ihmisten kanssa. Yhdessä pyrimme kohti oikeudenmukaisempaa ja tasa-arvoisempaa yhteiskuntaa.

DEMARI
NUORET

WWW.LOUNAISUOMENDEMARINUORET.FI
WWW.TOSY.FI

vasemmistonuoret
kaduilla ja kabineteissa

ainua tarvitaan, sillä
on hyvä maailma
mahdollinen

vs-vanu.fi vasemmistonuoret.fi

Erikkoisia juhlahuoneistoja
Ei erillistä tilavuokraa
Erinomainen ruoka
Perhejuhlat, kokoukset, yritysjuhlat,
karonkat

Herkullista ja edullista iltapalaa sitseihin
ja muihin opiskelijatilaisuuksiin.
Ruokalistamme löytyvät kotisivuiltamme.

Puh. 2511122, 0400-487167
turun.upseerikerho@kolumbus.fi
www.turunupseerikerho.fi

TURUN UPSEERIKERHO r.y.
tilausravintola

Vänrikinkatu 4
20500 Turku

**REILU JUOMINEN
EDISTÄÄ
HENGITYSTÄ**

Ravintola
PROFFAN
KELLARI
REHTORINPELLONKATU 6
PUH. 250 5515

Juhlatukan loihtii näin
kampaajasi

Parhain päin

Parturi Kampaamo
"PARHAIN PÄIN"
Vähä-Hämeenkatu 10
20500 Turku
Puh. (02) 233 9191
050 342 5399

Sydänpöytä
juhlapukujen erikoisliike

Maariankatu 1
20100 Turku
p. 02- 2517232

Avoimna
ma Suljettu
ti-pe 10-17
la 10-14

www.morsiuspuvutsydankapy.fi

Parturi - Kampaamo

Shahla

Pesu + föönäys 20 e
Nutturakampa 45 e

Permanentti + leikkaus
Osa 35 e
Lyhyet 50 e
Puolipitkät 60 e
Pitkät 80 e

Leikkaus
Miehet 11 e
Naiset 15 e

Uudenmaankatu 3 ma-pe 10-18
puh. 0409123933

Yrittäjämysteinen Suomi?

Teksti: Juuso Koskinen

Suomi on onnistunut historian saatossa vaurastumaan tavalla, jota olisi ollut vaikea uskoa vielä 1900-luvun alussa. Yksi tekijä tässä kehityksessä on ollut työntekijä- ja työnantajapuolen yhteistyö eri aikakausien kontekstissa. Nyt 2000-luvulla tämä yhteistyö näyttää mutkistuneen. Onko meillä keinoja luoda Suomesta houkutteleva investoinnin kohde ja suuremman työllisyyden maa nykyisessä globaalissa kontekstissa?

Yrittäjyyden merkitys ja ongelmat

”Yrittäjyyttä pidetään kansantaloudellisen toiminnan perustana. Ilman riittävää yrittämisintoa yhteiskunnan työllistämismahdollisuudet heikkenevät. Joissakin yhteiskunnissa on luotu mielikuvaa suuresta yrittämisen vapaudesta ja myönteisestä suhtautumisesta yrittäjyyteen, kuten esimerkiksi Yhdysvalloissa. Sosialistisen suunnitelmatalouden maissa yrittämisen vapaus taas on rajoitettua. Yrittäjyydellä voidaankin tarkoittaa useaa eri asiaa riippuen siitä, millaisesta yhteiskunnasta on kyse. Suomea ei pidetä erityisen yrittäjämysteisenä maana.”

Kaikenkattavan Wikipedian yllä oleva luonnehdinta ei tietenkään ole tieteellisesti katsoen kaikkein legitiimeintä laatua, mutta se antaa tietyn yleiskäsityksen aiheesta. Huolestuttavinta on käsitys Suomesta yrittäjävastaisena maana. Mistä tämä kumpuaa? Ensinnäkin vahva ammattiyhdistysliike luo mielikuvan yrityksille hankalasta Suomesta. Myös Suomen korkea verotus voidaan nähdä negatiivisena tekijänä. Tässä muutama fakta yrittäjyydestä Suomessa: Suomessa on **318 951** yritystä (Tilastokeskuksen laskelma vuoden 2010 lopussa). Jos maa-, metsä- ja kalatalous jätetään pois, yrityksiä on **262 548**. Niistä alle 10 työntekijän yrityksiä on **245 099** eli 93,4 prosenttia. Pienyrityksiä on **14 514** (5,5 %), keskisuuria **2 321** (0,9 %) ja suuryrityksiä **614** (0,2 %). Pienet – ja keskisuuriset yritykset työllistävät noin 62 % yritysten työntekijöistä. Yritykset työllistävät yhteensä noin 1,5 miljoonaa suomalaista. Yksityinen sektori on selvästi eniten työpaikkoja luova osa yhteiskunnassa. Tämän infor-

maation valossa häivähdyksin yrittäjävastaisuudesta suomalaisessa yhteiskunnassa saattaa olla vahingollista yrityksille, mutta ennen kaikkea työntekijöille.

Yritysten merkitys työllistäjänä on ilmeinen, mutta silti Suomessa ei aina löydy sille kuuluvaa arvostusta. Merkittävimpiä syitä tähän lienee Suomen historiasta kumpuava proletariaatin hegemonia. Suomea rakennettiin 1960-luvulta eteenpäin aina 1990-luvun alun lamaan asti hyvinvointivaltioksi, jossa korporatiivisella mallilla luotiin tulopoliittisia sopimuksia, jotka näin nykyajan perspektiivissä ilmentävät vahvaa työntekijähegemoniaa. Suomi edelleen elää tässä kulttuurissa, jossa ammattiyhdistysliike dominoi tulopoliittisia ratkaisuja. Tämä luonnollisestikaan ei suosi yrittäjiä ja yrityksiä, jotka joutuvat taistelemaan oman toimeentulonsa kanssa. Samalla he maksavat kalliista työvoimasta, joka tosin on osaavaa, mutta nykyään löytyy osaavaa työvoimaa myös esimerkiksi Kiinasta ja Intiasta, jotka tekevät vastaavat työt paljon kilpailukykyisemmällä palkalla. Lähempää Euroopastakin löytyy palkkatasoltaan kilpailukykyisempiä maita Suomeen verrattuna, kuten muun muassa Saksa, joka 2000-luvulla on tehnyt mitavia muutoksia työvoimapolitiikkaansa ja on pystynyt lähes poistamaan nuorisotyöttömyyden. Osa syynä vallitsevaan työntekijähegemoniaan Suomessa on varmasti suhteellisen hampaaton Elinkeinoelämän keskusliitto, joka ei ole pystynyt ajamaan jäsentensä etuja riittävällä tarmolla. EK on koettanut sisäänajoa paikallisen sopimisen malliin, jossa yritykset sopivat kahden kesken työntekijän kanssa palkasta ja muista

työsopimukseen liittyvistä asiakohdista. Tällä saavutettaisiin tarvittavaa joustavuutta ja notkeutta, jota suomalainen kilpailukyky ehdottomasti tarvitsisi. Suomalainen työvoima on kiistatta kallista, mutta se on ollut aina osaavaa ja tällä aspektilla on pystytty houkuttelemaan investointeja. Nyt talouden epävarmoina aikoina työntekijäpuolen säännölliset vaatimukset palkan nostamiseksi ja muiden etujen saavuttamiseksi vaikuttavat epäoikeudenmukaisilta. Kaikkein eniten nämä vaatimukset vahingoittavat työntekijöitä itseään, sillä yrityksillä ei ole kohta enää varaa palkata suomalaista työvoimaa, vaan ne siirtävät toimintansa muualle. Julkinen sektori ei ole tehokas työllistäjä, joten meidän pitää tukea yrittäjämysteisen Suomen rakentamista. Tähän kuuluu verojen tarkastaminen, esimerkiksi yritysveron laskeminen Ruotsin tapaan saattaisi olla hyvä vaihtoehto. Myös Viron malli, jossa yritys ei joudu maksamaan veroa voitoista, jotka se si- joittaa oman toimintansa kehittämiseen, on erittäin mielenkiintoinen ja sitä voitaisiin hyvin soveltaa suomalaisessa verotuksessa. Ennen kaikkea pitää tukea pieniä – ja keskusuuria suomalaisia yrityksiä, jotka ovat parhaimpia työllistäjiä suurempien yritysten ulkoistaessaan toimintojaan. Nämä yritykset ylläpitävät hyvinvointiyhteiskuntaamme ja on ehdottoman tärkeää luoda esimerkillinen ympäristö näiden mahdollisimman esteettömälle toiminnalle.

Tämä vaatii koko suomalaisen työpolitiikan muutosta sekä työnantaja – ja työntekijäosapuolten suhteen uudelleen määrittelyä. On päästävä eroon ay-liikkeen ylivallassa päätöksentekoprosesseissa, jotka eivät enää edusta modernia, globaalia maailmaa. Tutkimukset osoittavat, että pk-yrityksissä joissa on eniten paikallista sopimista, on myös eniten tyytyväisiä työntekijä-työnantaja suhteita. Tämä pitäisi saada sovellettua kaikkiin pk-yrityksiin, mutta myös suurempiin konserneihin. Tämä malli vaatii myös työnantajapuolelta suoraselkäisyyttä, sillä joustavuuden varjolla ei voida sallia väärinkäytöksiä koskien työvoimaa. Tämän maan yrityscenttä tarvitsee ennen kaikkea hyviä johtajia, sillä niistä on ollut pula, vaikka nykyiset bonus-käytännöt muuta vihjaavatkin. Tarvitsemme tasa-painoa elinkeinokentälle, jossa työntekijöillä on mahdollisuus saada töitä helpommin ja nopeammin kuin nykyään ja työnantajat pystyvät investoimaan yrityksiinsä kasvuhakuisesti. Tällä tavoin varmistetaan tulevaisuuden hyvinvointiyhteiskunta, jossa työ luo lisää työtä ja syrjäytymiseltä vältetään. **W**

“Viron mallia voitaisiin hyvin soveltaa suomalaisessa verotuksessa.”

22 satunnaismuuttujaa juoksee kentällä

TEKSTI: LASSE WINTER

JA LOPUSSA
VARIANSSIANALYYSI VOITTA

Valioliigassa jokainen seura käyttää Prozone-palvelua, joka tuottaa tilastoja jalkapallo-otteluista. Mitä tämä kertoo modernista jalkapallosta?

KAUDELLA 2011-2012 Englannin Valioliigassa puolustajat syöttivät keskimäärin 28,85 onnistunutta syöttöä per ottelu, keskikenttämiehet 29,96 ja hyökkääjät 15,46 (luvut perustuvat MCFC Analyticsin vapaassa jaossa olevaan dataan, joka sisältää yli 10.000 yksittäisen pelaajan suoritusta yhden ottelun aikana jaoteltuna yli 200 eri muutujaan).

Mitä tämä kertoo modernista jalkapallosta? No ainakin sen, että puolustajiin kohdistuu heikompi prässä, jolloin onnistuneiden syöttöjen antaminen on helpompaa, mutta tilasto kertoo myös puolustajien vastuun kasvamisesta pelinrakentamisessa. Pallollisena hyvät topparit ovat managerien

hankintalistalla korkealla ja ovatpa eräät valmentajat kokeilleet peluuttaa keskikenttämiehiäkin topparin paikalla, kuten Javier Mascherano Barcelonassa.

Ylläoleva on vain yksi tapa hyödyntää tilastotiedettä jalkapallossa. Ja sitäähän käytetään, ainakin huipputasolla, jossa on varaa asianmukaisiin laitteisiin ja ohjelmistoihin. Valioliigassa jokainen seura käyttää Prozone-palvelua, joka tuottaa tilastoja jalkapallo-otteluista. Mestaruussarjassa vain yksi seura ei hyödynnä Prozonea. Leikki ei ole kuitenkaan ilmaista; yhden ottelun analyysi maksaa halvimmillaan 570 euroa. Ei siis ihme, että Suomessa jalkapallo ei ole löytänyt tilastotiedettä.

Baseballissa ns. saber-

metrikot alkoivat systemaattisesti analysoida tilastoja jo 1900-luvun puolivälissä. Baseball onkin staattinen peli, kun taas jalkapallo on juokseva; on helpompi löytää relevantteja muuttujia kuvaamaan yksittäisiä tapahtumia (lyönti, syöttö) kuin kuvata 90 minuuttia jatkuvaa peliaikaa tilastojen valossa. Ihan uusi parivaljakko tilastotiede ja jalkapallo eivät silti ole; legendaarinen tieteellisiin metodeihin uskonut Kiovan Dynamon Valeri Lobanovski väitti jo 1960-luvulla, että jos joukkueen suorituksesta epäonnistuu vain 15-18 % se on voittamaton. Samoihin aikoihin Charles Reep laski Englannissa, että 80% maaleista tuli 3 tai vähemmän syötön kombinaatioista, johtaen kuuluisaan teorisointiin

“ Vuoden 2008 Mestarien liigan finaalin valmisteluissa eräs baskiekonomisti oli valmistanut Chelseaan Avram Grantille raportin Manchester Unitedin Edwin van der Sarin rankkukäyttäytymisestä.

pitkän pallon pelaamisesta.

Kuitenkin tilastotiede alkoi todenteolla murtautua osaksi jalkapallovalmennusta vasta 1990-luvun lopulla ja 2000-luvun alussa teknologian kehittyessä. Tunnetuin ohjelmisto Prozone luotiin 1998. Opta yhteistyössä Manchester Cityn kanssa julkaisi ensimmäisenä tilastotietokannan amatöörien käyttöön vuonna 2012, tarkoituksenaan luoda sabermetrikoihin verrattavissa oleva analyttinen yhteisö.

Yksi ehkä perinteisimmistä tilastotieteen sovellusaloista jalkapallossa on erikoistilanteet ja erityisesti rangaistuspotkut. Vuoden 2008 Mestarien liigan finaalin valmisteluissa eräs baskiekonomisti oli valmistanut Chelseaan Avram Grantille raportin Manchester Unitedin Edvin van der Sarin rankkukäyttäytymisestä. Hän oli huomannut van der Sarin aavistavan pelaajan "luonnolliselle" puolelle (oikeajalkaisen kohdalla laukojan vasemmalle) ja torjuvan useimmiten keskikorkuiset rankkarit.

Finaali etenikin rangaistuspotkukilpailuun. Chelseaan oikeajalkaiset pelaajat noudattivat ohjeita ja ampuivat "luonnottomalle" puolelleen; paitsi Nicolas Anelka, joka epäonnistui (vasuri Ashley Cole onnistui laukomalla matalle). Jos Anelka olisi noudattanut ohjeita, ei John Terry'n koskaan olisi tarvinnut liukastua. Vuoden 2012 finaalissa Chelseaan Petr Cech "aavisti" jokaisen kuudesta rangaistuspotkusta oikeaan suuntaan

ja torjui niistä kolme. Ei muuten ollut sattumaa.

Viime aikoina erityisesti Liverpool on profiloitunut tilastotoanalyysin käyttäjänä, joten analysoidaan hetki yhtä edellisen siirtoikkunan kuumimmista siirtoista. Liverpoolin ex-Swansea-koutsi Brendan Rodgers hankki Swanseaan Joe Allenin raportoituun 15 miljoonan punnan hintaan vastoin seurojen välillä sovittua sopimusta.

Tarkastellaanpa hänen viime kauttaan tilastojen valossa (N=35). Joe Allen ampui boksien ulkopuolelta keskimäärin alle kerran per ottelu, näistä maalia kohden hänen laukauksensa meni kerran neljässä ottelussa. Hän syötti noin 63 kertaa ottelun aikana, näistä onnistuneita keskimäärin 56,6 eli hänen syöttöprosenttinsa oli 89,33% (Valioliigan keskiarvo oli 74,13%). Maaliin johtaneita syöttöjä hän antoi vain 0,06 per ottelu ja "avainsyötöksi" luokiteltavia vain 1,26 per ottelu. Hänen syöttöistään vain vajaa 10 per ottelu suuntautui eteenpäin, lähes 40 annettiin sivusuunnassa. Kuitenkin Allen kosketti palloon vain noin 76 kertaa ottelun aikana, mikä tarkoittaa, että hän tarvitsi keskimäärin 1,2 kosketusta jokaista syöttöään kohden.

Minkälaisen kuvan tilastot siis antavat Joe Allenista? Hän on pallokontrollissa korvaamaton syöttökone, joka saa yhdellä kosketuksella pallon jatkettua varmastikin omille ja on helposti pelattavissa. Hän ei ole kuitenkaan vaarallinen

viimeisten syöttöjen antajana eikä laukojana. Hänen roolinsa korostuu pallokontrolliin perustuvassa pelityylissä, mutta vierelleen keskikentälle hän kaipaava pelaajan, joka on vaarallinen vastustajan kenttäpuoliskolla.

Tätä roolia toimitti viime kauden Swanseaassa sittemmin Tottenhamiin siirtynyt Gylfi Sigurdsson, joka laukoi boksien ulkopuolelta yli 2,5 kertaa per ottelu (näistä noin kerran per ottelu maalia kohti). Sigurdsson antoi 0,17 maaliin johtanutta syöttöä ja 2,61 "avainsyötöksi" luokiteltavaa syöttöä per ottelu.

Liverpoolin kannalta siis oleellista on, että Joe Allenin vierellä on pelaaja, joka kykenee nousuihin sekä ratkaisuihin viimeisellä kolmanneksella. Onko konkari Steven Gerrardista enää siihen? Yksinään Allen ei Liverpoolia nosta taistoon Mestarien liiga - paikoista. Rodgers tiesi mitä sai Allenissa, mutta ottiko hän huomioon mitä Allen tarvitsee vierelleen?

Tässä artikkelissa on lyhyesti käyty lävitse tilastotieteen ja jalkapallon suhdetta sekä annettu muutama esimerkki. Tilastotieteen roolia ei silti pidä ylikorostaa. Jalkapallo ei ole peli, joka voitetaan SPSS:llä tai edes todellisten ammattilaisten käyttämällä R:llä. Pienten marginaalien pelissä se kuitenkin voi muuttaa tappion voitoksi.

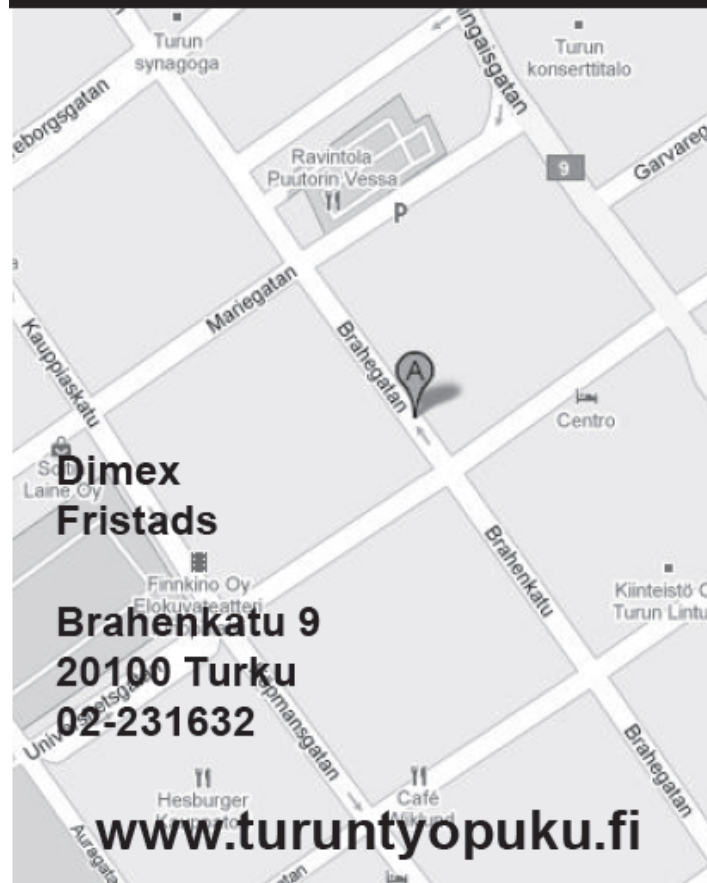
Kysy vaikka Nicolas Anelkalta. (Datan saa osoitteesta <http://www.mcfc.co.uk/the-club/mcfc-analytics>)

“ Jalkapallo ei ole peli, joka voitetaan SPSS:llä tai edes todellisten ammattilaisten käyttämällä R:llä. Pienten marginaalien pelissä se kuitenkin voi muuttaa tappion voitoksi.

TEOT OVAT KAUNEINTA PUHETTA.

Varsinais-Suomen Kokoomusnuoret
www.koktail.com

Turun Työpuku Oy

ANNA POLITIIKKASI NÄKYÄ

Varsinais-Suomen Keskustanuoret

Linnankatu 21 B 35, Turku
Toiminnanjohtaja Petri Ahola
044-532 2332
varsinais-suomi@keskustanuoret.fi
www.keskustanuoret.fi/varsinais-suomi

Turun Keskustaopiskelijat

YO-talo B, 2. kerros
Puheenjohtaja Tuomas Ylitalo
050-526 8219
tiylit@utu.fi
<http://turun-keskustaopiskelijat.blogspot.com/>

YLIOPISTONMÄEN KIRJAKAUPPA

Yliopistonmäen
kirjakaupasta kaikki
tarpeellinen opiskeluun

- ✍ Kurssikirjat
- ✍ Luentomateriaalit
- ✍ Yliopistotuotteet
- ✍ Yliopiston julkaisut
- ✍ Opiskeluvälineet
- ✍ Toimistotarvikkeet
- ✍ Posti- ja kopiopalvelut
- ✍ Haalarituotteet, makeiset,
virvoitusjuomat ja kahvi

ma-to 8.45–16.00, pe 8.45–15
Luonnontieteiden talo 1, ala-aula
www.maenkirjakauppa.fi

P-KLUBI EXCULLA

Lontoon matkaraportti

TEKSTI: SHIYU MIAO
KUVAT: MAARI ALANKO

Suurkaupungin humu tarjosi vaihtelua Suomen syksyisille haamukaupunkitunnelmille, kun P-klubi suunnasi Lontooseen lokakuun puolivälissä.

VUODEN 2012 P-klubin ekskursio Lontooseen alkoi kirjaimellisesti hieman väsyneissä merkeissä – lähtö oli aamuyöllä neljältä Turusta, ja mitä moninaisimpien vaiheiden jälkeen lopulta saavuimme kuin saavuimmekin määränpäähämme, Smart Hostel Hyde Park –nimiseen majataloon. Eikä matkaan kulunut kuin runsaat 14 tuntia. Hostelli oli lontoolaiseen tapaan kapea ja ahdas, ja varsinkin poikien dormin kolmikerroksiset sängyt aiheuttivat hieman epäuskoa. Vessat oli myös piilotettu mitä sala-peräisimpien ovien taakse.

Koska kyseessä oli kuitenkin P-klubin ekskursio, oli ohjelmassa muutakin kuin Lontoon katumaisemiin ja pubikulttuuriin tutustumista. Hyvät yöunet nukuttuamme oli toisena päivänä, torstaina, vuorossa Imperial War Museum. Museo oli viimeisen päälle kiiltäviä pintoja ja uutuudenhoidoista lasia, ja itse sisältö jatkoi samaa kiillotettua linjaa: jotain kertonee se, että vierailijoiden joukossa oli myös ryhmä brittisotilaita kouluttajineen. Mitään Britannian kannalta ikävää sotahistoriaa ei siis mainittu sanallakaan. Sen sijaan natsien kauheuksia näytettiin sitäkin runsaamalla kädellä. Iltapäivällä saimme taas aimo annoksen tiukkaa asiaa, kun vierailun kohteena oli Anti-Slavery International.

Perjantaina aamupäivällä teimme kierroksen Britannian ulkoministeriön historiantutkijoiden luona. Sieltä jatkoimme Suomen suurlähetystöön, jossa keskustelimme P-klubin alumnien Tiina Hennilän ja Saku-Pekka Sundelinin kanssa kaikesta taivaan ja maan väliltä. Diplomaatin arkea avasi Lontoossa virkaatekevä Sami Pirkkala.

Luantaina vierailimme Westminsterissä, jossa mukava täti-ihminen piti meille esittelykierroksen parlamentin eri osissa. Pääsimme muun muassa vierailemaan brittiparlamentin kummassakin huoneessa ja ihailemaan mahtipontisen rakennuksen koko komeutta sisältä käsin. Monarkian koko komeus

“Hostelli oli lontoolaiseen tapaan kapea ja ahdas, ja varsinkin poikien dormin kolmikerroksiset sängyt aiheuttivat hieman epäuskoa.”

tai naurettavuus näkökulmasta riippuen näyttäytyi kaikessa loistossaan ylähuoneeseen asetetun valtais-
tuimen rönsyilevissä kultakoristeissa. Jokavuotinen kuninkaallinen näytelmä parlamentin avaamiseksi kuvattiin jopa oppaan toimesta jonkinlaiseksi rooli-
leikiksi. Monarkian raamit ovat saarivaltakunnassa vähän eri tasolla kuin naapurimaassamme Ruotsissa...

Sunnuntaina oli vapaapäivä, ja virallisen ohjelman päätti maanantain vierailu London School of Economicsiin, johon muutama klubilainen allekirjoit-
tanut mukaan lukien suhtautui jo ennakoon hieman epäilevästi.

Itse vierailu paljaistui juuri niin koomiseksi kuin jotkut varmasti pelkäsivätkin. Meidät ohjat-
tiin epämääräiseen luentosaliin, jossa kyrsiintyneen näköinen markkinointipäällikkö piti meille lähes puol-
ituntisen mainospuheen. Kyseinen nainen tosin käytti mielenkiintoisia markkinointimenetelmiä, joihin kuu-
lui mm. peittelemätön elitismi, huono realiteetintaju ja alentuva suhtautuminen kohdeyleisöön. Kaiken kruu-
nasi lopussa esitetty kysymys ekskursionvastaaville:

"Are you here only for the LSE?" Joo'o. Itselläni sattui löytymään takataskusta ainakin se 50 000 £, kai noin vakuuttavan esityksen jälkeen on pakko laittaa hakemusta sisään...

Yhteisen ohjelman lisäksi oli aikaa myös omavalintaiseen toimintaan. Osa meni vapaapäivänä katsomaan Tottenhamin ja Aston Villan välistä jalkapallo-ottelua, itse suuntasin parin muun ohella British Museumiin. Eräs klubilainen luonnehti paikkaa osuvasti museopornoksi – kaikkea oli liikaa, ja yksittäiset aarteet menettivät merkityksensä. Itse en yrittänyt edes käydä kaikkea läpi, vaan suuntasin parin tunnin jälkeen Sohoa kohti hieman vähemmän kulturellia toimintaa (=shoppailua).

Koska kerran Englannissa olimme, tuli myös pubeissa vierailtua melko ahkerasti. Henkilökohtaisesti olin hieman pettynyt pubien hin-

“Mitään terveellisiä gourmetterkkuja ei todellakaan ollut pubeissa tarjolla, mutta jokainen luultavasti sai tuhdin annoksen kolmioleipiä, fish&chipsejä ja brittiläisiä piiraita.

tatasoon, joka ei juuri ollut Suomea edullisempi. Tunnelma oli tosin kohdallaan, ja ruokatarjoilua kaipaasi Suomeenkin. Kaupasta tosin sai mukaan kovaprozentistakin alkoholia siedettävään hintaan, toisin kuin Alkon luvatussa maassa.

Ehkä tästäkin seikasta johtuen meno ylti dormeissa välillä melko hurjaksikin. Saimme muun muassa todistaa tulevan suomalaisen musiikin suurnimen synnyn(mm. "Curre" Maneliukselta ja "Maki" Keinäseltä lisätietoja), ja lauantaina illalla, kun dormissa pidettiin sitsit, seuraan liittyivät myös naapurissa asustaneet ruotsalaiset, joille sitsilaulujemme laulaminen sujui kuin tanssi.

Tärkeää on toki mainita myös paikallinen ruoka. Erään klubilaisen suusta: "Stereotyyppinen englantilainen ruoka on niin paskaa." Noh, mitään terveellisiä gourmetterkkuja ei todellakaan ollut pubeissa tarjolla, mutta jokainen luultavasti sai tuhdin annoksen kolmioleipiä, fish&chipsejä ja brittiläisiä piiraita. Allekirjoittaneelle maistui. Kunnimaininnan saa myös lontoolainen kebab.

Mikä on siis lopullinen tuomio ekskursiolle? Hauskaa oli, eikä matkanteossa ollut juuri vastoinkäymisiä. Suurkaupungin humu oli hyvää vaihtelua Suomen syksyisille haamukaupunkitunnelmille. Vierailukohteet olivat suurimmalta osin erittäin mielenkiintoisia, ja ekstrapisteet saa Camdenin kaupunginosassa sijaitseva LGBT -henkinen publi, jossa miespuolinen baarimikko kutsui allekirjoittanutta herttaisesti "my love" :ksi. **W**

"...Me mentiin Hervantaan ja Ikuriin..."

Joskus niistä huonoimmista ideoista tulee todellisuutta. Idea, joka syntyi retken järjestäjien kesken vahvassa humalassa pikkujoulusitseillä 2011, toteutui viimein tämän vuoden elokuussa. Sitseillä keskustelu siirtyi jossain vaiheessa Pate Mustajärveen ja hänen kotipaikkaansa Tampereen Ikuriin. Saimme kuolemattoman idean lähteä seuraavana kesänä käymään Ikurissa. Suunnitelma oli monta kuukautta hieman unohduksissa, kunnes vappuviikolla se nousi jälleen esille. Lopullinen ratkaisu lähdöstä tehtiin P-klubin kevätkeittossa 2012.

Me ja Tappararan miehet

Lauantaisena aamuna auringon paistaessa al-lekirjoittaneiden vaunut ottivat suunnan kohti Suomen Tamperetta, teollisuuden ja urheilun keidasta. Automatka sinänsä oli osalle matkalaisista hyvinkin vaikea, sillä aikaisempana päivänä oli juhlistu joidenkin kanssaopiskelijoidemme yhteisläksijäisiä. Pääsimme silti perille ensimmäiseen kohteeseemme, joka oli tietysti jo legendaarisen maineen saavuttanut Hakametsän jäähalli. Hakametsässä juhlistitiin, joskin sangen laimeasti, Tappara-päivää. Tapahtuma oli pieni pettymys, sillä emme nähneet **Timo Jutilaa** tai edes Tappararan maskottia Tapsua. Pettymystä lievensi hie-man Tapolan A-luokan grillimakkara sekä se, että tapah-tumaan osallistui turvakenkiin ja camoliiviin pukeutu-nut mies. Tampereen sensuaalisuutta parhaimmillaan.

TYÖRYHMÄ: KRISTIAN MANELIUS, OTTO LUMIKKO, OTTO LAPPALAINEN, JUSTUS KOSKI, MATIAS KEINÄNEN

TAPPARA-PÄIVÄ

HAKAMETTÄ.

"Tammerkosken rannalle nääs siir-ryttiin me Pancho Villan kautta"

Hakametsästä siirryimme majoituspaik-kaamme, joka ei suinkaan sijainnut **Pate Mustajärven** kotona, vaan viihtyisässä hostellissa Tampereen keskustassa. Hostellin virkailija oletti meidän olevan tulossa Blockfest-festareille. Repeilimme miettiessämme mat-kamme todellista syytä.

TIIKERIHAI.

**POPEDAN ENSIESIINTYMISTEN
NÄYTTÄMÖ**

**TESOMAJÄRVEN
RANTA**

“Viisissäkymmenissä oleva nainen huuteli jatkuvasti ”Pate on äijä”

Vietettyämme hetken hostellilla, osa porukasta siirtyi terassille nauttimaan pari olutta, osa parantelemaan oloaan nukkumisella. Kun olimme saaneet koko porukan kasaan, siirryimme syömään Tammelaan Pancho Villa - nimiseen ravintolaan. Täällä syntyi muun muassa ajatus perustaa ravintola nimeltä Soittojuomala Päiväkäskey. Teeman arvaa varmasti jokainen.

Tammelasta suuntasimme Kummelista tuttuun Ohranjyvä -ravintolaan. Kello lähestyi vasta seitsemää, mutta tamperelaiseen tapaan ihmiset Ohranjyvässä alkoivat olla jo häissä. Sisään astuessamme vastaanotto oli teemamme mukainen, kun taustalla raikasi Pate Mustajärven coverve-to Hassisen koneen biisistä Tällä tiellä. Otimme Ohranjyvässä parit ja siirryimme sen jälkeen Tammerkosken rantaan, jossa nautimme pussikaljoja illan hämärtyessä. Täytyy mainita, että verrattuna Turun jokirantaan Mansen ylpeys kyllä häviää, ainakin kyseisenä päivänä.

”Tää on se yö”

Kosken rannasta käyskentelimme Tiikerihai-nimiseen karaokebaariin, jossa oli vuorossa reissun yksi suurimmista kohokohdista. Tätä hetkeä ekskursiovastaavat olivat odottaneet, päästä Tampereelle karaokessa laulamaan Popedan klassikkobiisiä Repe ja Lissu. Tuskastuttavan, lähes kahden tunnin odottelun jälkeen, Herwoodin herttua ja Ikurin Maestro pääsivät viimein lauteille. Tunnelma baarissa kohosi välittömästi kattoon. Tanssilattialla tosin oli vain yksi fani, joka tosin oli sitäkin innokkaampi. Viisissäkymmenissä oleva nainen huuteli jatkuvasti ”Pate on äijä”. Kyneleitä vuodatettiin.

Huikkeen karaoke-esityksen jälkeen istuimme vielä hetken Tiikerihaissa, josta siirryimme Doris-nimiseen yökerhoon. Vietettyämme siellä pari tuntia, siirryimme grillille, jossa aloimme välittömästi kyselemään ihmisiltä hyvin tärkeää asiaa: ”Tappara vai Ilves?”. Valitettavasti kummankaan kannattajia ei juurikaan löytynyt. Ketään ei kiinnostanut paitsi Jypin kannattajia.

”Ennen vanhaan Ikurissa”

Erinomaisten yöunien ja aamupalaksi vedettyjen subien ja mustan makkaran (jota tosin vain yksi matkaajista uskaltautui maistamaan) jälkeen oli aika suunnata auto kohti Ikuria ja matkamme pääkohdetta, Pate Mustajärven raittia. Perille päästyämme huomasimme, ettei esitteessä oleva maininta, ”Ikurissa ei oikeastaan ole mitään erikoista nähtävää”, poikennut kovinkaan paljoa totuudesta. Raitti kuitenkin valittiin vuonna 2009 vuoden kotiseutupoluksi. Kuka ihme näitäkin valitsee?

Kierroksen aloituspaikkana toimi juhla- ja kerhohuoneisto Virelä, joka toimi aikanaan Popedan ensimmäisten esiintymisten näyttämönä. Nykyisin paikka toimii Ikurin Vire –jalkapallojoukkueen kotipyhättönä ja kahviona. Virelästä jatkoimme matkaa Pate Mustajärven synnyintalolle, joka sijaitsi vähän matkan päässä. Pysähdyimme talon edustalle hetkeksi ja vedimme tunnekuohun vallassa kättä lippaan. Ajoimme talon ohitse neljä kertaa.

Paten synnyintalolta matka jatkui Tesomajärven rannalle, jossa Patella oli tapana käydä uimassa. Kävimme kastamassa sormemme veteen ja tunsimme välittömästi Paten läsnäolon ympärillämme. Kokemus oli varmasti lähes samankaltainen kuin hinduilla heidän kastautuessaan Ganges-jokeen.

“ Kokemus oli varmasti lähes samankaltainen kuin hinduilla heidän kastautuessaan Ganges-jokeen.

Kierroksen neljäs kohde oli koko kierroksen kenties hämmäntävin. Tämä kohde oli Kortesuon torppa, joka oli aikanaan Ikurin vanhin rakennus. Torppa tosin purettiin jo 1977 ja nykyisin siinä on jäljellä vain asuttujen talojen välissä oleva pusikko.

Kierros jatkui leikki- ja pelikentälle, jossa sielläkään ei oikeastaan ollut mitään nähtävää, sillä kaikki leikkikalut olivat niin uusia, että on vaikea uskoa Paten ikinä käyttäneen niitä. Kierros päättyi Myllypuron luonnonsuojelualueelle ja siellä sijainneelle Tuohiojan eli Myllypuron sillalle. Puro oli parin metrin levyinen ja sen yli oli asetettu sillaksi tukki.

**PATEN
KOTITALO**

**KAHVITALO
IKURISSA**

**JUTIN ORANSSI
PIKKUTAKKI**

Olimme huomaamattamme palanneet takaisin kieroksen aloituspaikkaan, Virelään, jossa kävimme vielä kahvilla ja kirjoitimme nimemme vieraskirjaan. Ikuri oli nyt koettu.

”Punaista ja makeaa”

Jätimme yhden matkaajista rautatieasemalle ja jatkoimme sieltä museokeskus Vapriikkiin. Ryhmämme suurimman kiinnostuksen veivät selvästi jääkiekkomuseo sekä Tampere 1918 -näyttely, joka käsiteli Tamperetta sisällissodan pyörteissä.

Jääkiekkomuseossa törmäsimme muun muassa itsensä Timo Jutilan Hockey Nightissa käyttämään oranssiin pikkutakkiin, Teppo Nummisen erikoisnäyttelyyn sekä televiisioon, jossa pyöri vuoden 2011 MM-finaali 8 tuntia päivässä jatkuvalla toistolla. Työntekijöiden mielenterveys oli varmastikin koetuksella, mutta allekirjoittaneilla tunnelma oli kuitenkin 6-1.

Vapriikin jälkeen kävimme vielä pikaisesti pyörähtämässä Hervannassa, Suomen suurimmassa lähiössä. Sen jälkeen suuntasimme kohti kotia kenties väsyneinä, mutta sitäkin onnellisempina. Sateinen päivä näyttäytyi henkisesti aurinkoisena. **W**

www.kupittaaankeilahalli.fi

Pukuvuokraamo

Sanelma

Myymme ja
vuokraamme
pukuja
miehille ja
naisille!

Pukuvuokraamo
Sanelma

Puh. (02) 2313 902

sanelma@pukuvuokraus.fi

Tuoreporinkatu 19,
20100 Turku

Avoinna 10.00-17.30

Ma 10.00-18.00

La 10.00-14.00

Kesälauantait suljettu.

Tervetuloa tutustumaan!

Germany and the EU-crisis

An inside report and a summary with view into the future

TEXT: JAN SCHLEGEL

“Without German people who are able to pay their debts and taxes there would be a much bigger catastrophe for Europe.

EVERYTIME my new finnish colleagues are asking me how the feelings about the currency-crisis and EU-crisis in Germany are, I can just answer that they are worse than they should be.

As a matter of fact Germany is not primarily threatened by inflation or crumbling economy but by groups, parties and common people who are abuse the crisis to push their own agendas. The EU-crisis in Germany is aggravated by populist newspapers and so called „Hartz IV TV“, a derogative term to describe people from the lower class who are receiving fair

amounts of money from the state but in return they are only undertaking little effort to regain employment or put it more drastically they are doing nothing!

Especially the „Bild Zeitung“, a tabloid like the finnish „Ilta-Sanomat“, tries to undermine every effort of the German government and so supporting political non-interested people and right-wing parties among them the NPD (National Party Deutschland). To sum it up the tabloidpress in Germany is worsening the mood of the German people by making harsh and right-winged statements.

If we take a look on Germany's political level, we will see that chancellor Angela Merkel of the CDU (Christian Democratic Union; Conservative Party) and her government are undertaking large efforts to solve the crisis and to stabilise the common currency. They know that if Greece or another state of the so called „PIIGS“ should fall Europe would fall down as well. But the contradiction in here is the mere fact, that without German people who are able to pay their debts and taxes there would be a much bigger catastrophe for Europe.

Germany is the biggest country in Europe and therefore patron of the smaller and poorer states like Greece. Besides, Germany has got a lot of problems of their own. There is big discord in health care system as well as in educational affairs. Due to the federal structure of the German Republic those problems cannot be solved on federal level. People are already frightened and therefore sensitive when it comes to rescue measures for the Greeks or the Portuguese.

About the German economy there is nothing much different than to the rest of Europe. Germany's exports are still high but

the main focus is on Europe. Most of German products are sold to European countries. If one country in Europe is not able to buy German ware it will hurt Germany as well. This fact also supports my point of view mentioned above.

One way or the other the € and EU are reality and their problems are our problems. We have to deal with them now but like in Finland there is fear that Germany will lose its independence piece by piece. This fear is acceptable. To save the currency and the peace in Europe which lasts for the longest time in

history now it is important to keep the course but to slow down the speed.

We are not ready to give up our independence. And we should not. All our problems are induced by egoism as well as by a sense of community. It comes to a philosophical dilemma. Shall we submit to our fears made by our own inventions or shall we deal by being brave and taking responsibility? I am voting for the latter but under a new kind of regulation and communication among the EU-States and €-States. **W**

“We arrive at a philosophical dilemma. Shall we submit to our fears made by our own inventions or shall we deal by being brave and taking responsibility?”

Tekeekö EKP vakausmekanismista turhan?

TEKSTI: SASKA HEINO

Euroopan keskuspankki EKP ilmoitti syyskuussa aloittavansa Euroopan talous- ja rahaliiton EMUn kriisimaiden joukkovelkakirjojen rajattomat ostot jälkimarkkinoilta. Käytännössä tämä tarkoittaa, että EKP pyrkii ostoillaan painamaan kriisimaiden korkoja alaspäin, jotta maat eivät ajautuisi maksukyvyttömyyteen. Tässä on myös onnistuttu Italian ja Espanjan kohdalla, sillä maiden joukkovelkakirjoistaan maksamat korot ovat laskeneet. Tämä on parantanut maiden maksukykyä ja helpottanut niiden rahansaantia muutoin kireillä rahamarkkinoilla.

Mitä on tapahtunut?

EKP:n ostopäätöstä on sekä kiiteltu että kritisoitu. Keskuspankin sanotaan ylittäneen valtuutensa, mutta toisaalta moni keynesiläisyyteen kallellaan oleva taloustieteilijä on kiitellyt pankkia sen toimista. EKP on toteuttanut velkakirjaostojaan niin sanotun OMT-ohjelman (Outright Monetary Transaction) kautta. Ohjelman tarkoituksena on ollut paitsi kriisimaiden joukkovelkakirjojen osto, myös rahan vetäminen pois markkinoilta inflaation välttämiseksi.

Vaikka rahan määrän ja inflaation välisestä suhteesta ei ole kiistatonta näyttöä¹, on EKP toimillaan astunut lukuisille varpaille. Eräät näistä varpaista kuuluvat ensi vuonna aloittavalle Euroopan vakausmekanismille, EVM:lle. Mekanismin tarkoitus on tukea EMU-maiden talouksia sillä ehdolla, että mekaniin turvautuvat maat sitoutuvat vähentämään julkisvelkaansa EKP:n ja Kansainvälisen valuuttarahaston IMF:n yhteistyöllä.

EKP:n ja EVM:n välillä on selkeä ristiriita. EKP on ilmoittanut tukevansa kriisimaiden kansantalouksia ehdoitta siinä missä EVM:n tulevien tukien ehtona on mitä ilmeisimmin voimakas julkisten menojen leikkaaminen.² EVM:ään liittyneet EMU-maat ovat sitoneet taloutensa mekaniin, joka jatkaa muun muassa Kreikassa, Espanjassa ja Irlannissa nähtyä linjaa. Lainan ehtona on ollut julkisen sektorin voimakas leikkaaminen sen jälkeen, kun valtio on pelastanut maansa konkurssikypsiä liikepankkeja – millä muullakaan kuin velkarahalla. Leikkaukset eivät kuitenkaan ole auttaneet. Varsinkin Kreikassa valtio on joutunut ottamaan lisää velkaa säästötoimien aloittamisen jälkeen. Samalla Kreikan valtion joukkovelkakirjojen korot ovat kohonneet niin korkeiksi, että yksin korkomaksujen tilittäminen lainoittajille on muodostunut valtiolle elämän ja kuoleman, tai ainakin maksukyvyttömyyden, kysymykseksi.

EKP:n neuvosto ei tehnyt ostopäätöstään yksimielisesti, vaan pitkän pohdinnan ja tekemättömyyden jälkeen.³ Nyt kiistellään siitä, onko keskuspankki ylittänyt valtuutensa ja tulee OMT-ostoista luopua. Tällä välin ostot ovat kuitenkin auttaneet palauttamaan luottamusta Italian ja Espanjan kansantalouksien toipumiseen ja tehneet selväksi, että keskuspankki toimii kuten keskuspankin olisi alun alkaen kuulunutkin – EMU-alueen viimekätisenä lainoittajana, jonka apuun voi aina luottaa ja joka takaa val-

“EKP:n ja EVM:n välillä on selkeä ristiriita. EKP on ilmoittanut tukevansa kriisimaiden kansantalouksia ehdoitta siinä missä EVM:n tulevien tukien ehtona on mitä ilmeisimmin voimakas julkisten menojen leikkaaminen.

toiden maksukyvyn tilanteesta riippumatta.

EKP vastaan EVM

EKP on osoittanut toimillaan, että aktiivinen keskuspankki takaa luottamuksen myös koko yhteisvaluutaa kohtaan paljon tukipaketteja ja julkistalouden leikkauksia paremmin. Samalla keskuspankki on kyseenalaistanut EVM:n tarpeellisuuden. Lyhyesti sanottuna kyse on siitä, tarvitaanko EVM:n kaltaista järjestelyä EMU-alueen vakauden takaamiseksi, vai riittääkö perinteinen keskuspankkipolitiikka palauttamaan luottamuksen ja laskemaan valtioiden velkakirjojen korkoja alaspäin.

EVM voi pahimmillaan johtaa täysin päinvastaiseen kuin mihin se on tarkoitettu. Koska sillä on rajaton piikki jäsenvaltioissaan, sen on mahdollista tehdä minkälaisia tappioita tahansa ja valtioiden on aina rahoitettava sitä tilanteesta riippumatta. EVM on luxemburgilainen liikeyritys, ei julkinen liikelaitos. Sen toiminta on liikesalaisuuslakien suojaama ja se voi tehdä sijoituspäätöksensä itsenäisesti. EVM voi koitua eurojärjestelmälle kohtalokkaaksi, mikäli se sijoittaa jäsenvaltioilta saamansa alkupääoman huonosti ja tekee tappioita. Samoin EVM voi vetää euron mukanaan, mikäli sen jollekin jäsenvaltiolle tai -valtioille myöntämät tuet eivät riitä ja vaaditut säästöohjelmat romuttavat lainansaaajien maksukyvyn. Tilanteessa, jossa EVM:n rahantarve ylittäisi sen jäsenvaltioiden maksukyvyn, voitaisiin todistaa koko eurojärjestelmän loppua.

Aave kummittelee Euroopan yllä...

Euroopassa vallitsee eriskummallinen pelko akti-

ivista keskuspankkia kohtaan. EKP:lta edellytetään pelkästään ohjauskoron varassa tapahtuvaa rahapolitiikkaa. Tämä ei kuitenkaan ole riittänyt, vaan keskuspankin on täytynyt turvautua toimiin, jotka koluttelevat sen valtuuksien rajoja. Kyse ei kuitenkaan ole ollut valtuuksien ylittämisestä vaan liian vähäisistä valtuuksista. Maailmantalouden ja euron kriisit ovat osoittaneet, että keskuspankin rahapolitiikkaa tarvitaan valtioiden ja ylivaltiollisten yhteenliittymien talouspolitiikan tueksi. Raha ja talous ovat toisiinsa sidottuja, joten toisen auttaminen auttaa myös toista toipumaan.

Euroalueen akuuttiin rahoituskriisiin ajautuneet valtiot, kuten Espanja ja Kreikka, ovat joutuneet pankkeja pelastaessaan turvautumaan rahoitusmarkkinoilta hankittavaan lainoitukseen. Kun valtiot ovat kysyneet lainaa, ovat sitä tarjonneet yksityiset lainoitajat olleet varuillaan. Lainaa ei ole joko myönnetty tai sitä on myönnetty niin korkeilla koroilla, että valtioiden on pitänyt ottaa velkaa velkansa maksuun ja turvautua muiden eurovaltioiden apuun. Tämä on heikentänyt kaikkien eurovaltioiden maksukykyä ja pakottanut valtioita ottamaan kannettavakseen velkaa, joka on alun perin ollut yksityistä, mutta joka pankkien pelastamisen kautta on muuttunut julkiseksi.⁴

Tätä kaikkea vasten kammo aktiivista ja ”isoa” EKP:ta kohtaan tuntuu hyvin perustelemtomalta. Euron kriisi on osoittanut, että passiivinen laissez-faire -rahapolitiikka on riittämätöntä. EMU tarvitsee tuekseen vahvan keskuspankin, joka ei pakota toimillaan jäsenvaltioita tuhoamaan julkista talouttaan säästötoimin. EMU tarvitsee keskuspankin, joka edistää kriiseistä toipumista, ei syvennä niitä entisestään pakottamalla jäsenvaltiot leikkaustalkoisiin, jotka huipentuvat joukkotyöttömyyteen ja kotitalouksien maksukyvyttömyyteen. Jos EMU-alueen maiden lainakorot laskevat nykyisestä, niillä on enemmän aikaa julkistalouksiensa korjaamiseen. Samalla EKP voi joukkovelkakirjaostoillaan tukea euroa ja mahdollistaa toipumisen kriisistä, jolle ei näy loppua.

Sanalla sanoen: EKP voi taata eurolle tulevaisuuden, joka siltä muutoin puuttuisi, ja jonka EVM voi vaarantaa lopullisesti. Toistaiseksi keskuspankin ”aave” saa kummitella Euroopassa melko vapaasti, sillä paremman puutteessa niin Euroopan komissio kuin unionikin ovat joutuneet nostamaan kätensä pystyyn eurotalouden kriisin edessä. **W**

“EKP voi taata eurolle tulevaisuuden, joka siltä muutoin puuttuisi, ja jonka EVM voi vaarantaa lopullisesti.

Lähteet:

1. Keskuspankkirahoitus ja inflaatio. Blogikirjoitus sivulla Raha ja talous <<http://rahajatalous.wordpress.com/2010/12/23/keskuspankkirahoitus-ja-inflaatio/>> [haettu 1.10.2012.]
2. Treaty establishing the European Stability Mechanism (ESM) signed. Euroopan komission tiedote 7.11.2011 <http://ec.europa.eu/economy_finance/articles/financial_operations/2011-07-11-esm-treaty_en.htm> [haettu 3.10.2012]
3. EKP:n tiedotustilaisuus 6.9.2012. Tiedote EKP:n sivuilla <<http://www.ecb.int/press/pressconf/2012/html/is120906.en.html>> [haettu 1.10.2012]
4. Näin Suomenkin pulittama hätäraha kiertää pankeille. Taloussanomien uutisanalyysi 1.10.2012 <<http://www.taloussanomien.fi/jan-hurri/2012/09/30/nain-suomenkin-pulittama-hataraha-kiertaa-pankeille/201238815/170>> [haettu 1.10.2012]

Kuvia P-klubin excursiolta Lontooseen:

KUVAT: MAARI ALANKO

P-KLUBI

TURUN YLIOPISTON POLITIIKAN TUTKIMUKSEN KLUBI RY.

MUISTA NÄMÄ:

2.11. P-KLUBIN XXXVII VUOSIJUHLAT

3.11. VUOSIJUHLIEN AKATEEMINEN SILLIAAMIAINEN

Katso loppuvuoden tapahtumat: www.p-klubi.fi

APINA JÄRKKÄÄ

TURUN VILLEIMMÄT

BILEET!!!